

GADAJĄCY (7) *part praes act*

gadający (6), **gadając** (1); gadający *GroicPorz, MWilkHist, LatHar, WujNT* (2), *SkarKaz*; gadając *BielKron*.

Pierwsze a pochylone, drugie jasne.

sg m G gądając(e)go (2). \diamond *A gądając(e)go* (2), *gądając* (1). \diamond *f G gądając(e)j* (1). \diamond *pl N m pers* gadający (1).

Sł stp, Cn brak, Linde w objaśnieniu s.v. gadacz.

1. *Dysputujący, rozprawiający; disputans Vulg [z kim]* (3) : Potym go náležli z doktory gadáiąc w kościele *BielKron* 138v; *LatHar* 494; *WujNT Act* 24/12.

2. *Mówiący, rozmawiający, gwarżący; loquens Vulg [z kim]* (4) : A iefli by go ná innym mieyftcu nálał z żoną gadáiącego/ thedy wezwawfzy trzech świádkow kthorymi by dowiodł iże z żoną gadał/ ma go Sędziemu oznaymić *GroicPorz* 11; Przy grobie ieh dwa będący Z. niewiáftami gadáiący. *MWilkHist* A3; á głos pierwfzy ktorym fłyfzał iákoby tráby gadáiącey zemną mowił *WujNT Apoc* 4/1; Czegoś W. K. M. rad fłuchał/ z ták wielką ochotą/ iżem nigdy W. K. M. drzymiącego ná kazaniu/ áni z kim gadáiącego nie widział: to czytać W. K. M. ácz nie ták znpełnie/ gdy čás zniešie możefz *SkarKaz*)(4v.

Synonimy: 1. dysputujący, rozważający; 2. mówiący, rozmawiający.

Cf GADAĆ, GADAJĄCY SIĘ